

Калинчук П. І., студент III СТН курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Чепурна В. А., асистент кафедри нормальної та патологічної морфології і фізіології, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Камянець-Подільський, Україна.

ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ У ПОРОСЯТ ЗА ГЕМОФІЛЬОЗНОГО ПОЛІСЕРОЗИТУ

В успішному розв'язанні проблеми задоволення потреб населення України у м'ясі належить свинарству. Оскільки свині мають високу плодючість і скороспілість, від них отримують високий вихід продуктів забою [3].

Проте розвиток галузі стримують різні інфекційні хвороби свиней. Останнім часом поряд з ешеріхіозами і сальмонельозом значного поширення у свинарських господарствах промислового типу, набув гемофільозний полісерозит [1].

Хвороба Глессера, або гемофільозний полісерозит – інфекційне захворювання свиней. Інша назва – хвороба Глессера походить від прізвища дослідника К. Глессера, який 1910 року вперше виявив у трансудаті невідомий мікроб, схожий на бактерію туберкульозу, і описав його. Це захворювання зареєстровано у більшості країн Європи [2, 4].

Метою дослідження було проведення патоморфологічного дослідження трупів поросят для визначення патологоанатомічних змін, що призвели до загибелі тварин.

Для підтвердження діагнозу на гемофільозний полісерозит до секційного залу кафедри нормальної та патологічної анатомії 3 трупи поросят. Патологоанатомічний розтин трупів поросят виконували методом часткової евісцерації.

При патологоанатомічному розтині загиблих поросят у одного з них, спостерігали пінисте з кров'ю, витікання з носових отворів. Шкіра у ділянці вух, підгрудка, живота і промежини, а також видимі слизові оболонки були ціанотичні.

Всі лімфатичні вузли у загинувших тварин збільшені у розмірах, на розрізі соковиті, сірувато-червоного кольору. У однієї тварини лімфатичні вузли повнокровні. У грудній порожнині виявляли скупчення мутнуватоого серозного ексудату з пластівцями фібрину. У трахеї та бронхах – піниста рідина. Слизова оболонка бронхів у 2-х тварин гіперемійована, набрякла. Діафрагмальні частки легень яскраво-червоного кольору. Паренхіма уражених ділянок щільна, набрякла. У ділянці запального процесу легенева плевра у 2-х тварин зрощена з реберною.

Епікард та плевра тьмяні, матові сіро-рожевого кольору. Міокард не змінений, лише у 1 тварини мав дещо світліше забарвлення та поодинокі крововиливи. У 2-х тварин спостерігалось серозно-фібринозне запалення плеври та перикарда. Селезінка у всіх тварин була збільшена у розмірах, капсула потовщена, у 2-х тварин вкрита плівками фібрину. Печінка і нирки повнокровні. Печінка у тварин збільшена в об'ємі її краї заокруглені, тистуватої консистенції, коричнево-жовтого кольору. На розрізі часточкова структура слабо виражена, а на лезі ножа залишався сальний наліт. Макроскопічно нирки збільшені у розмірах та масі. У всіх тварин при розрізі нирок тканина вибухала за межі капсули, поверхня розрізу без блиску мала тьмянний відтінок: сірувато-коричневого кольору. Консистенція органа була м'якою. У 2-х поросят виявляли адгезивне запалення серозних покриттів та прилеглих до них органів.

У травному каналі: петлі кишечника у тварин вкриті сіро-жовтими нитками фібрину. Серозна оболонка у місцях, вкритих фібрином дещо потовщена, розрихлена та набрякла.

За проведеними дослідженнями встановлено, що патологоанатомічні зміни у внутрішніх органах проявляються у грудній та черевній порожнинах скупченням мутнуватого серозного ексудату з пластівцями фібрину, серозно-фібринозним запаленням плеври, очеревини та перикарда. При підгострому перебігу спостерігали адгезивне запалення серозних покривів та прилеглих до них органів. Також у патологічний процес залучаються регіональні лімфатичні вузли з розвитком запалення.

Список використаних джерел

1. Айшпур О. Є. Гемофільозний полісерозит в свинарському комплексі / О.Є. Айшпур // Матеріали Міжнар. наук. практ. конференції молодих вчених «Наукові досягнення в галузі ветеринарної медицини». Харків, 1997. С. 3.
2. Айшпур О. Є. Особливості перебігу гемофільозного полісерозиту / О. Є. Айшпур, М. Ф. Курило // Ветеринарна медицина України. 1999. № 3. С. 17.
3. Зеленуха Е. А. Мероприяття при респираторних болезнях свиней в промислових комплексах / Е. А. Зеленуха, А. Н. Гречухин // Ветеринария. 2007. № 5. С. 13-15.
4. Іон Морару. Гемофільозний полісерозит – хвороба Глессера / Іон Морару // Agroexpert: практичний посібник аграрія. 2011. № 2. С. 42-45.

УДК 636.22/28.09:618.19-002

Кожин В. А., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Савчук Л. Б., кандидат с.-г. наук, доцент,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКА НЕЙРОГЕННОЇ ДИСФУНКЦІЇ СЕЧОВОГО МІХУРА У КОТІВ

Всесвітній наступ урбанізованого типу розвитку цивілізації з одного боку, та невмирущий потяг людини до спілкування з живою природою навіть серед сірих конгломератів сучасних великих міст з іншого, приводить до стрімкого росту числа домашніх улюбленців – котів та собак.

Люди утримують в домашніх умовах тварин вже багато тисяч років: для допомоги в певних справах, як компаньйонів, або просто, щоб ними милуватись. Перші докази одомашнення цієї тварини відносяться до 3-го тисячоліття до н. е. і з того часу багато інших тварин заводили як домашніх улюбленців, наприклад, пташок, хом'яків, свиней, коней та інших тварин.

Але значний відрив від природних норм харчування та утримання, значне скупчення домашніх тварин негативно позначається на стані їх здоров'я. Набула розповсюдження значна кількість як інфекційних захворювань, так і патологій незаразної етіології.

Урологія нині переживає своє відродження. Кожен рік у цій галузі здійснюються відкриття, що дозволяють більш ефективно діагностувати і лікувати захворювання сечової системи, що тісно пов'язано з тим, що протягом останніх років ветеринарна медицина суттєво збагатилася засобами діагностики та новими знаннями про патогенез багатьох захворювань.